Vedeti, znati, hoteti, želeti...

Šestindvajsetletna Stanka Marin je prijetno, preprosto, nasmejano dekle, pa vendarle skrbna, natančna in vedno pripravljena na pogovor z mladimi, s svojimi vrstniki, mladinci, ki so jo izvolili za opravljanje dolžnosti sekretarke mladine v naši občini.

Pogovor z njo je stekel, lahko bi rekli, kar sam. Besede, komentarji in velika mera kritičnega odnosa do vsakega dela ali dogodka so odraz njene velike volje, želje in dela, da bi šlo v naši mladinski organizaciji in v naši družbi nasploh čimprej na bolje.

»V tem trenutku je pred mladinsko organizacijo, kot sestavnim delom socialistične zveze, veliko dela. Ne le, da smo neverjetno aktivni, to lahko zares upravičeno trdim pri akciji za uvedbo samoprispevka III, zdi se, da nalog in dela, da bi uresničili vse sklepe in stališča 21. seje CK ZKJ, zlepa ne bo zmanjkalo. Naslednje leto bodo volitve in med evidentiranimi je vse premalo mladih. Večja aktivnost na tem področju je trenutno tudi zelo pomembna naloga«, je hitela pripovedovati Stanka, ko smo jo vprašali, če imajo mladinci kaj dela.

– Kakšna je naloga mladinske organizacije pred referendumom za uvedbo III. samoprispevka?

»Če samo površno preletimo program objektov, ki naj bi jih gradili iz tako zbranih sredstev, lahko vidimo, da je večina objektov namenjena našim najmlajšim. Ti pa so ravno najbolj občutljiv člen v verigi socializacije človeka. Mladi s svojim glasovanjem odločamo predvsem zase in za bodočnost svojih otrok.

Naloga mladinske organizacije v obodbju pred referendumom je predvsem v čimpopolnejšem informiranju slehernega mladega človeka.«

– Kako pa je sicer z informiranjem v mladinski organizaciji?

»Ni še vse tako, kot bi moralo biti, vendar gre na bolje. Občinski center za obveščanje in propagando je sedaj kadrovsko kar dobro zaseden, kar se že kaže v kvaliteti informiranja. Izhajajo Mladi viri, informator, ki seže v vsako osnovno organizacijo. Prav sedaj pa smo začeli s široko akcijo za vzpodbujanje informacijskega sistema v osnovnih sredinah.«

– Na posvetu, ki je bil v Bohinju, ste veliko govorili o idejnosti pouka?!

»Res je. V šolah je treba vzpostaviti enakopraven in pravičen dialog med učencem in učiteljem. Obstaja namreč bojazen, da bo vzgojno-izobraževalni sistem izgubil enega izmed svojih bistvenih delov, namreč vzgojo. Pojavlja se nezdravo učenje za ocene in ne učenje za znanje, kar lahko povzroči vrsto neugodnih posledic. Z enakopravnim dialogom pa lahko, in to je verjetno edina prava pot, krepimo idejno naravnanost pouka v smeri smotrnejšega reševanja problematike vseh vrst, ki se v vzgojnoizobraževalnem procesu pojavljajo.«

– Konferenca mladih v vzgoji in izobraževanju posveča veliko pozornosti poklicnemu usmerjanju?

»S tem vprašanjem se mora ukvarjati celotna mladinska organizacija, čeprav je res, da največjo težo dela na tem področju nosi omenjena konferenca. Poklicno usmerjanje namreč ni stvar le srednjih šol, ampak mora biti prisotno že v osnovnih šolah. Opozarjati moramo na poklice, ki so deficitarni in mladim to tudi na ustrezen način posredovati, jih navdušiti za opravljanje tistih del in nalog, kjer delavce zares potrebujemo.«

– Pravijo da mladega človeka delo v mladinski organizaciji kali, da si v njej pridobiva osnovna znanja za nadaljnje delo? Kako občinska organizacija skrbi za izobraževanje mladinskih aktivistov?

»V naši organizaciji je zelo dobro utečena mladinska politična šola, ki traja teden dni in ki jo organiziramo vsak mesec. Znanja na tej šoli si je pridobivalo že veliko mladincev, tudi tistih, ki sedaj niso več v naših vrstah in znanje uporabljajo in dograjujejo v svojih delovnih sredinah in v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Povedati hočem, da ta šola slušateljem veliko da, med drugim tudi željo, da se še naprej samoizobražujejo. Kljub temu pa smo ugotovili, da ima tak način izobraževanja nekaj pomanjkljivosti, ki pa jih bomo v kratkem tudi odpravili. Poleg tega pa bodo v kratkem zopet zaživeli debatni krožki, ki so včasih že prav lepo delovali.«

Seveda to še zdaleč niso vsa področja, na katerih je mladinska organizacija prisotna in aktivna. Stanka nam je med vsemi naštela še področje zaposlovanja, stanovanjske politike, podnajemniških razmerij, mladinskih delovnih brigad, na katere se že sedaj pripravljajo, pa problematiko krajevnih skupnosti, ki jih pestijo prostorski in finančni problemi...

A. Ž.

Mladinska politična šola

Od ponedeljka, 16. novembra, poteka v prostorih Kluba delegatov deseta mladinska politična šola v II. mandatu po desetem kongresu ZSMS. Namenjena je predvsem predsednikom osnovnih organizacij ZSMS, ki šole še niso obiskovali, kot tudi članom predsedstev osnovnih organizacij. V enem tednu, kolikor politična šola tudi traja, si bodo mladi nabirali znanja iz dvajsetih različnih področij življenja in dela.

Posvet

V sredo, 11. novembra, je bil posvet referentov osnovnih organizacij ZSMS za idejnopolitično delo. Dogovorili so se o načinih izvajanja nalog na tem področju.

Pohodna brigada

Mladinska pohodna brigada X. SNOUB ljubljanska bo, okrepljena z novimi člani, v novembru krenila na pot do Delnic. V decembru pa načrtujejo tesnejše sodelovanje z vojaki kasarne 4. julij.

Napotilo o delovanju delegatskega sistema

Delovna skupina pri predsedstvu konference mladih v vzgoji in izobraževanju pripravlja napotilo o načinu delovanja samoupravnega delegatskega sistema na šolah. Le-ta bo mladincem v šolah in domovih v pomoč pri vodenju celoletne akcije za uvedbo samoupravne organiziranosti v šolstvu, kot jo predvideva Zakon o usmerjenem izobraževanju.

Seminar

7. novembra je bil v prostorih KS Ajdovščina seminar za člane Centra za mladinske delovne akcije in predsednike OO ZSMS v srednjih šolah, dijaških domovih, osnovnih šolah in krajevnih skupnostih.

Obisk pionirjev na Blokah

23. oktobra je bil praznik občine Cerknica. Občinske slovesnosti na Blokah smo se udeležili tudi trije predstavniki pionirjev OŠ Majde Vrhovnik in predstavniki KS Gradišče. Prisostvovali smo otvoritvi nove šole in odkritju spominske plošče znanemu zdravniku in humanistu Božidarju Lavriču.

Gostitelji so nas prisrčno sprejeli. Proslava na šoli nam je bila zelo všeč.

JERA ROJKO, 7. B OŠ MAJDE VRHOVNIK

30 let Zmajevega odreda in taborništva v Ljubljani

V zadnjem desetletju nam je mladim, malo manj mladim ali samo še po srcu mladim Zmajevcem prišlo že v navado, da se vsaj dvakrat vsakih pet let snidemo na prijateljskem srečanju. Dvakrat zato, ker poleg okroglih obletnic ustanovitve odreda (4. novembra 1951) proslavljamo tudi visoke življenjske jubileje častnega starešine Zmajevega odreda prof. Pavla Kunaverja – Sivega volka (decembra 1979 smo ga vsega čilega pozdravili kot devetdesetletnika).

Sivi volk je namreč povezan tako s tridesetletnim delovanjem Zmajevega odreda, kakor tudi z njegovo predzgodovino. Kot pionir povezovanja vzgoje z življenjem v naravi in kot predvojni skavtski voditelj je že v prvih povojnih letih vodil prirodoslovni krožek ljubljanske klasične gimnazije. Ko je 22. aprila 1951 dozorel čas za ustanovitev Združenja taborníkov Slovenije, so prirodoslovni krožek preimenovali v Triglavsko družino taborníkov. Sedemnajst članov družine je že v začetku poletja 1951 pod vodstvom ing. Henrika Pajerja taborilo v Iškem Vintgarju.

Aktivisti mladega Združenja, večinoma že predvojni gozdovniki in skavti, so istega poletja v Iškem Vintgarju in v Bohinju pod hotelom Bellevue pripravili tečaj za ustanovitelje novih taborniških enot oziroma vzorni tabor; tudi tu je bilo največ udeležencev iz Ljubljane. Taborili so tri tedne od 7. avgusta dalje.

V jeseni se je v taborniško organizacijo v Ljubljani vključilo že okoli 400 članov. Poleg Triglavske družine so delovale še družine Planika v Tomačevem, Skalni bor, družini na 7. in 8. gimnaziji, nekateri vodi na drugih šolah ter nekaj taborniških klubov na Univerzi. Po sestanku in tabornem ognju na Goleku pri Sv. Katarini je bil v nedeljo, 4. novembra, v nabito polni in lepo okrašeni terenski dvorani v Hrenovi ulici na Prulah ustanovni občni zbor ljubljanskega rodu. Poročilo pripravljalnega odbora je prebral Jurij Kunaver, občni zbor pa je nato sprejel rodova pravila, se odločil za ime »Zmajev rod« in izvolil svoje prvo vodstvo s starešino Viktorjem Snojem.

Od 4. novembra 1951 lahko sledimo nepretrgani črti razvoja Zmajevega rodu (pozneje odreda) in taborniške organizacije v mestu. Namen tega prigodnega zapisa seveda ne more biti, da bi v njem naštevali vse nekdanje in sedanje zaslužne člane ali da bi podrobno preiskovali organizacijsko in programsko rast Zmajevega odreda in drugih enot v Ljubljani. Med pomembnejšimi mejniki naj zato navedemo le ustanavljanje novih odredov in čet, ki so neposredno ali posredno izšli iz matične enote. Aprila 1952 je bil najprej ustanovljen odred Črnega mrava, nato, marca 1953, odred Bičkove skale in decembra 1954 odred Dobre volje.

V okviru širše reorganizacije ZTS je bil januarja 1960 Zmajev odred razdeljen na več novih odredov, saj naj bi takrat število Zmajevcev naraslo že na tisoč; od tedaj nastalih novih odredov je do danes obstal le odred Rožnik. Delitev Triglavske čete Zmajevega odreda spomladi 1960 je čez desetletje in pol pripeljala do nastanka odreda Sivega volka. Nadaljnja rast Zmajevega odreda pa je vodila le k ustanavljanju novih čet in klubov v samem odredu.

Za razvoj taborništva v mestu je prav gotovo pomembna medsebojna povezava enot. Za to je sprva skrbela okrajna zveza, nato občinska starešinstva oziroma zveze; v Centru je bila občinska organizacija ustanovljena leta 1959 in je do danes v glavnem uspešno opravljala svojo koordinacijsko vlogo. O tem in o dobrem delu treh odredov, ki jo danes sestavljajo, govori tudi kipec puntarjev, ki so ga taborniki iz Centra letos dobili kot nagrado skupščine občine.

Če mi zapiski iz beležke ne lažejo, smo imeli ustanovni občni zbor Mestne zveze taborníkov 5. marca 1967. Zmajevci smo se za ustanovitev Mestne zveze krepko zavzemali, sedaj pa že nekaj časa kaže, da mestna organizacija spi v senci dobro delujoče ljubljanske področne zveze.

Enovitosti organizacije in tovariškemu sodelovanju med posameznimi taborniškimi enotami po moji presoji ne more škodovati zdrava doza tekmovalnega duha »klubaštva« odredov in čet, kakor tudi ne stremljenje po določenem elitizmu (ki so ga odredu – jubilantu pogosto očitali). Do »elitnih« napak v svojem tridesetletnem razvoju so Zmajevci že večkrat zavzeli kritično stališče. Upravičeno pa so lahko ponosni na nekaj značilnosti in posebnosti v delu odreda:

– na izoblikovan lastni moralni kodeks ter pravilnike za celoletno delo svojih osnovnih enot, kar se ne odraža le v dobrih tekmovalnih rezultatih in n. pr. v tem, da je bil odred letos edini med slovenskimi odredi sposoben svoje tabore postaviti na več kot eni lokaciji (štirih, le eni obmorski), ampak tudi v tem, da so Zmajevci uspevali tudi na najpomembnejših taborniških funkcijah in poklicnih delovnih nalogah;

– na neposredno pomoč, ki so jo Zmajevci nudili nekaterim drugim taborniškim enotam;

– na organizacijo vrste najrazličnejših taborniških tekmovanj, tja od vsakoletnega Čičevega memoriala do organizacije ene izmed tras »Pohoda po poteh partizanske Ljubljane«;

– na tesne stike z zamejsko mladino, na pet koroških taborov, na razvejene stike s taborniki iz drugih republik ter iz Francije, Nemčije, Češkoslovaške in Poljske;

– na bogato publicistično dejavnost in še na marsikaj.

Podrobnega naštevanja dosedanjih uspehov in nagrad tukaj ne bi ponavljal (nekaj tega je v »Zmajih« izpred natanko petih let). Pač pa bi za zadnjih pet let odredovega delovanja lahko na splošno ugotovil, da tabornice in taborniki dostojno nadaljujejo dosedanjo pot, pač prilagojeno splošnemu družbenemu razvoju in spremembam v mladi generaciji. Ne glede na včasih nič kaj razveseljive ali idilične nove pojave v življenju pa Zmajevci tudi v dejanjih izpričujejo pripadnost nekaterim trajnim človeškim vrednotam, ki jih še posebej goji taborniška organizacija: s svojo opremo in ekipo so ob tolminskem potresu leta 1976 že prvi dan na lastno pobudo priskočili na pomoč, z opremo pa so nesebično pomagali tudi ob potresu v Črnogorskem primorju.

Kot sedanji starešina od današnje generacije mladih Zmajevcev pač ne morem in ne smem pričakovati ali zahtevati še bolj očitnega potrjevanja pravilnosti dosedanje poti. Zato naj svoje vezilo sklenem z zahvalo vsem, ki so nosili ali še nosijo prijetno, a odgovorno vodstvo odreda in njegovih enot ter vsem posameznim in družbenim organom, ki z razumevanjem podpirajo Zmajevce in taborništvo nasploh.

Odredu in taborniški organizaciji v mestu pa »vse najboljše!« – kot se ob rojstnih dnevih spodobi.

JANEZ STERGAR